

Иван Вазов
Планински цветя

Планински цветя, цветя небесни,
кой ви тук сади, полива, гледа?
Кой ви дава багрите чудесни,
тая прелест, о, ефирни чеда?

За кого изниквате, цъфтите
тук високо, де орел се вие?
За коя девойка – да се кити?
За коя любов – венец да свие?

Кой юнак ще тука увенчайте?
Кой триумф ще кичите богато,
та балкана голи, де вирейте,
стелите с пурпур, сафир и злато?

Ех, тук мила би смъртта човеку!
Мил би гробът близо тук до свода:
как не би се спало тука леко
в толкова цветя, покой, свобода!

1891

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4323>]